

Jak to vidí delegáti

2

Security Council lately

6

Welcome to Model NATO!

13

Myšlení řady Čechů je předlistopadové

Jak se žije politologovi v české kotlině? Je zdejší politika skutečně tak zkažená? A byl jeden z nejznámějších českých politologů dobrým studentem? O tom všem jsme si povídali s Petrem Justem, politickým komentátorem a vysokoškolským učitelem.

trutnovinky.cz

Jaké je to být politologem v České republice? Myslíte si, že česká společnost politologu potřebuje?

Setkáte se samozřejmě s názory, že politologové jsou jenom nějací „kecalové“, kteří nikdy neřeknou nic

objevného, nejdou pod povrch věci a mluví velmi obecně. Často jsou obviňováni z toho, že jen věští z křišťálové koule. To je problém, protože pokud chcete politologii vykonávat ve smyslu veřejné analýzy, nelze to pojmát příliš vě-

decky, hloubkově, nelze používat odborné výrazy. Pak se tedy zdá, že stejný komentář jako politolog by mohl udělat úplně každý.

Jestli společnost potřebuje politology? Byl bych sám proti sobě a svému povolání, kdybych řekl,

„Není fér říkat, že česká politika je špatná.“

že ne. Politolog by měl umět zasadit aktuální politické dění do širších souvislostí, což lidem často při úvahách nad politickými tématy chybí. Reagují jen na jednu událost, jednu skutečnost.

Česká politika bývá kritizována kvůli mnoha nešvarům. Vy politiku sledujete už mnoho let – pozorujete v ní nějaký nový trend?

Nebylo by úplně fér říkat, že česká politika je špatná a horší než vysněné západní demokracie. I v nich, například v USA, nalez-

neme různé typy politických nešvarů, skandálů nebo korupčních afér, které tu vnímáme jako znaky zkaženosti české politiky. Přitom si neuvědomujeme, že na Západě je to podobné.

Rozdíl však spočívá v reakci politiků na odhalené skandály. U nás se je politici často snaží zametat pod koberec, bagatelizovat je. V USA stačí pouhé podezření (i neprokázané) k tomu, aby byla stažena například nominace na ministerský post. Už samo podezření je nepřijatelné pro to, aby dotyčný zastával veřejnou funkci.

To souvisí i se stavem demokracie v České republice. Před pár dny, na akci 12 hodin budoucnosti, se například politolog Jiří Pehe vyjádřil, že demokracii jako ústavní systém máme, ale demokracii jako kulturu ještě ne. Jak se díváte na stav české občanské společnosti?

Souhlasím. Demokracie je totiž termín, který má snad několik » pokračování na str. 4

Výběrové řízení jak ho neznáte

Říjen byl zcela jistě pro řadu z vás obdobím, kdy jste netrpělivě očekávali zveřejnění výsledků vašeho zářijového úsilí. Tento článek vám přiblíží pohled z druhé strany, tedy těch, kteří vaše eseje hodnotili a rozhodli o vaší budoucnosti v Modelu OSN.

A jak vůbec probíhá hodnocení vašich přihlášek? Nejdříve ze všeho zbavíme eseje vaší identity. Důvod je jasný: ten kdo hodnotí, nesmí znát jména členů delegace, aby bylo zaru- » pokračování na str. 7

Dnešní delegáti se bojí daleko méně než my

Tímto podzimním dnem se fakticky rozbíhá šesnáctý ročník Pražského studentského summitu.

A jak vzpomíná na své delegátské začátky David Petrbock, jeho nový hlavní koordinátor?

Čím je PSS podle tebe tak unikátní?

Má několik specifíků. Za prvé je to struktura projektu: kromě závěrečné konference, kterou můžeme znát ze zahraničních modelů, ob-

sahuje i pět přípravných setkání, a posiluje tak vzdělávací přínos projektu. Dále je to množství doprovodných akcí, které nabízené možnosti rozšiřují. O Summit se zajímají i mnohé osobnosti nejen

z oblasti mezinárodních vztahů, které projekt natolik upoutal, že ho ve svém volném čase podporují a i v sobotu, během workshopů, si na nás najdou čas.

» pokračování na str. 3

editorial

Lukáš Zícha
šéfredaktor

Milé čtenářky, milí čtenáři!

Má to cenu!

Zní odpověď na otázku, kterou jste si pravděpodobně dnes ráno při vstávání kladli. Víím, vyhrátá deka a vidina volné soboty před sebou má také své kouzlo, leč deka i sobota jen zblednou závislí a zahanbeně vyklidí pozice, pohlédnou-li na program Pražského studentského summitu.

Abych však promluvil tak, jak se na vychovaného šéfredaktora sluší: Draží delegáti, tím, že jste dnes překonali zmiňovanou slastnou vidinu, vstali, došli na autobus/vlak/metro/tramvaj a dorazili na tuto akademickou půdu, jste učinili velký a významný krok ve svém životě.

Kolegy, kteří tu jsou již po několikáté, přesvědčovat nemusím. Ti už jsou přesvědčeni sami od sebe, a sice skvělou zkušeností z minulých let, nováčkům bych však pár slov o tomto projektu přeci jen věnoval.

Vím, že po ránu je čas spíš na kafe než na myšlenky, ale dovolte mi jednu takovou menší. Snad se příliš nemylim, když věřím, že většina z nás by chtěla v životě udělat něco, co bude mít smysl. K tomu, abychom toho docílili, však potřebujeme něco

víc než jen dobrý úmysl. Chce to také jisté dovednosti. Umět argumentovat, bez trémy promluvit před lidmi, napsat něco, co má hlavu a patu, najít kompromis a tak dále. O vědomosti se postará škola, ale co ty dovednosti? Kde je, dámy a pánové, kde je získat? Protože je to z mé strany nespravedlivě zapeklitá otázka, prozradím vám bez průtahů odpověď. Na Pražském studentském summitu!

Abychom vám navíc dodali trochu inspirace a motivace, připravili jsme pro tento rok seriál *Cesta na vrchol*, tedy prověřené cesty pěti nejvýznamnějších diplomatů minulého století. V opojení simulace mezinárodních orgánů také trochu zapomínáme, že existují i orgány skutečné. Budeme proto přinášet krátké zprávy o reálném a současném dění v nich, a sice v rubrice *International Organizations lately*. Jak je z názvu seriálu patrné, více článků letos najdete v angličtině, a to nejen v sekci Modelu NATO.

Milí delegáti, za celou redakci vám přeji příjemné první setkání se Summitem; a at je vám Chronicle dobrým průvodcem!

Lukáš Zícha

ČTĚTE

LDC: what does it mean?

Crucial abbreviation of this year's Summit..

Více na straně 5

5

Nový seriál: Cesta na vrchol

Letošní seriál o nejúspěšnějších diplomatech startuje Madeleine Albrichtová..

Více na straně 8

8

Úhel pohledu

1/ Překvapilo tě, že v letošních komunálních volbách získali nejvíce křesel v zastupitelstvech obcí nestraníci?

2/ Měl by být krajně pravicový nizozemský politik Geert Wilders odsouzen za podněcování rasové nenávisti?

MONIKA ČÁPOVALÁ

Model OSN

BÝVALÁ DELEGÁTKA EGYPTA

1/ Ne. V komunálních volbách občané, zejména z menších obcí, volí podle toho, že dotyčnou osobu znají osobně, nevolí tedy přímo podle politické strany. V zastupitelstvech je velký počet nestraníků i z taktického důvodu – jednájí sami za sebe, a nikoliv podle vůle strany.

2/ Nemyslím si, že by měl být odsouzen. Stručně řečeno, vůči islámu zastává postoj „netolerantní k netolerantním“. A toto není odsouzeníhodný názor.

JAKUB NOVÁK

Model OSN

BÝVALÝ DELEGÁT IRSKA

1/ Ne. Řekl bych, že veřejnost je už unavena starými tvářemi a stranami, ale taky nemá velkou důvěru v nová politická uskupení. Ta vstupují do hry s idealistickými postoji, které v politice kompromisů nelze obhájit, což si veřejnost dobře uvědomuje. Postupem času se tak z nových stran stanou jen kopie svých velkých partnerů.

2/ Domnívám se, že Geert Wilders není rasistou ani extremistou. Jeho obavy se týkají neudržitelosti

spojení doktríny multikulturalismu s masovou imigrací muslimských přistěhovalců. Jako individualista se totiž domnívá, že povede k vytvoření nepřátelské atmosféry pro liberální evropské svobody.

JAKUB VANĚK

Model OSN

BÝVALÝ DELEGÁT BELGIE

1/ Komunální volby by neměly být o stranách, ale o lidech. A vítězství nezávislých sdružení vidím jako důkaz toho, že lidé volí osobnosti, které jsou schopné konat věci v jejich zájmu, nikoliv v zájmu soukromých skupin v jejich okolí.

2/ Geert Wilders je politik stojící na konci pravého spektra. Od takového člověka se ostřejší projevy dají očekávat. Jeho odsouzením utrpí svoboda slova, na které si Evropa zakládá. Staří Římané říkali: „Acta, non verba.“ A proto ho suďme za jeho skutky, ne slova. Ta v civilizované společnosti nesmí být trestána.

TEREZA HAUSMANOVÁ

Model OSN

BÝVALÁ DELEGÁTKA KANADY

1/ Vůbec mě to nepřekvapilo. Lidé jsou znechuceni zkorumpovanými politiky velkých politických stran, a tak opírají své naděje právě o nestraníky. Uvidíme časem, zda to k něčemu bylo dobré.

2/ Rozhodnutí je momentálně na nizozemském soudu. Je to velmi sporné téma se dvěma úhly pohledu: buď jsou tyto kontroverzní výroky ještě v rámci svobody slova, nebo se jedná o rasovou nenávist, která je v rozporu s lidskými právy. Pokud by se tato nenávist stupňovala, mohlo by to vést k opakování událostí z minulosti.

Hosté prvního workshopu

VLADIMÍR ŠPIDLA

Bývalý předseda vlády České republiky, poslanec, do února 2010 pak také evropský komisař pro zaměstnanost, sociální věci a rovné příležitosti. Vystudoval FF UK, obor historie a prehistorie.

VLADIMÍRA DVOŘÁKOVÁ

Profesorka politologie, vedoucí Katedry politologie na FMV VŠE, předsedkyně Akreditační komise ČR. V letech 2003 až 2006 byla viceprezidentkou Mezinárodní politologické asociace (IPSA).

EDUARD GOMBÁR

Profesor mezinárodních politických vztahů, arabista, historik. V současné době je ředitelem Ústavu Blízkého východu a Afriky FF UK. Publikoval řadu odborných monografií týkajících se islámských zemí.

OTAKAR HULEC

Vědecký pracovník Orientálního ústavu Akademie věd ČR. Afrikanista zabývající se dějinami a kulturou zemí jižní Afriky, autor mnoha knih. Region svého zájmu studoval mimo jiné v Oxfordu či přímo v JAR.

KRYŠTOF KOZÁK

Přední český amerikanista. Specializuje se především na americko-mexické vztahy, imigrační politiku a mezinárodní politickou ekonomii. Aktuálně působí na Katedře Amerických studií FSV UK.

JAN MARIAN

Vedoucí pracovní skupiny pro Rusko a Bělorusko na MZV ČR. Absolvent oboru Ruská a východoevropská studia na FSV UK. Pracoval pro neziskové organizace Občanské Bělorusko či Člověk v tísni.

DANIEL NOVOTNÝ

Zástupce ředitele Výzkumného centra AMO. Věnuje se mimo jiné bezpečnostním hrozbám v oblasti Asie-Pacifiku s důrazem na jihovýchodní Asii. Dondávna přednášel na Deakin University v Melbourne.

» pokračování ze strany 1

Jubilejní patnáctý ročník je úspěšně za námi. V čem zůstal Summit nezměněný a v čem se naopak nejvíce posunul dopředu?

To, co provází Summit po celá léta, je jeho neměnná myšlenka, že

z jedné školy. Naopak je pozitivní, když je skupina tvořena lidmi z jiných škol, kteří se mezi sebou poznají, a mohou si tak vzájemně vyměnit zkušenosti. K podpoře tohoto trendu jsme na našich webových stránkách otevřeli tzv. Burzu

„Je třeba se do toho opravdu položit a na pár okamžiků se stát občanem své země.“

mladá generace by měla být motivována, posouvána dopředu. To je cíl, kterého se snažíme dosáhnout. Největší změny, které Summit zaznamenal, se týkají zejména škály hostů, které nabízí účastníkům, kvality a atraktivity programu nebo širší spektra nabízených doprovodných akcí. Zejména vylepšování vzdělávací složky projektu je hlavní prioritou, protože ta musí nejpružněji reagovat na zvyšující se nároky studentů.

Jaké dovednosti delegátů se rozvíjí během přípravných setkání, tzv. workshopů?

Studenti dostanou možnost nahlédnout do problematiky, kterou řeší námi simulované organizace, tedy OSN, NATO a Evropská unie. Co se dovedností týče, zaměřujeme se na rozvoj tzv. soft skills. To znamená, že by se každý delegát měl naučit argumentovat a správně prezentovat názory své i stanoviska zastupované země. Dále by se měla rozvíjet schopnost domluvit se s ostatními a najít kompromis. Tedy dovednosti, které se pak dají využít i v profesním životě.

Jaké nejvýraznější novinky nás na Summitu letos čekají?

Nejviditelnější novinkou je vznik nového orgánu - Programu OSN pro životní prostředí (UNEP). Původní Komise pro udržitelný rozvoj zanikla, neboť v ní odborníci při jednání zabíhají do vyloučeně technických detailů. UNEP je oproti tomu více politický a především je to nejvýznamnější orgán OSN pro životní prostředí, na jehož činnost je v rozpočtu vyhrazena nezanedbatelná částka. Co se doprovodných akcí týče, těšit se můžete mimo jiné na inovace v pravidelném nedělním programu.

Lze sestavit delegaci i s „cizími studenty“ z jiných škol?

Určitě. Není žádné pravidlo určující, že delegace musí být jen

delegátů, kde si každý může najít chybějícího člena, a vytvořit s ním úplnou delegaci.

Čeho se podle tebe mladí delegáti bojí nejvíce?

Dnešní delegáti se bojí daleko méně než my, protože mají více možností a plno věcí vyzkoušeli. Jsou odváznější a průbojnější. Přesto je přihláška do PSS krokem do neznáma. Studenti se většinou bojí toho množství lidí okolo. Mají strach veřejně vystupovat, ale to se postupem času zlepšuje. Dalším stresovým faktorem je i konfrontace s ostatními, protože druhá strana může být silnou osobností. Nicméně po pěti workshopech je vidět posun. Mnozí delegáti si pak proslov velmi užívají.

Máš pro delegáty nějakou univerzální radu, jak dobře zastupovat svou zemi?

Záleží na tom, jaký stát člověk zastupuje a jaká je osobnost. Neměl by se ale bát i sebemenší zemi zastupovat tak, jako by v ní skutečně žil a snažil se jí pomoci. Opravdu se do toho položit a stát se na několik okamžiků jejím občanem.

S jakou vzpomínkou je spojen tvůj první „summitův“ den?

Nazval bych to „bojem o zemi“. S naší delegací jsme chtěli zastupovat Palestinu, jenže nám byl přidělen Kazachstán. Tehdy byl systém přidělování států trochu jiný než dnes. Pamatuju si, že jsme tenkrát vstali o dvě hodiny dřív a opravdu jsme šli za pořadateli a prosili je, aby nám dali Palestinu. Nakonec se poštěstilo. Taky si pamatuji na strašně silný pocit, když jsem viděl všechny ty mladé lidi, jak se hlásí a diskutují. Byl tu i strach, že se mě někdo na něco zeptá. Ten pocit určitě nezapomenu.

Lenka Do Thu

Všechno záleží jen na vůli a vytrvalosti

„Studenti by se neměli nechat odradit dílčími neúspěchy. Podstatná je vůle a vytrvalost a schopnost aplikovat poznatky v praxi.“

» pokračování ze strany 1

desítek definic, a záleží na vás, jak se na to díváte. A skutečně, pokud bereme demokracii z hlediska institucí, nemáme si v České republice na co stěžovat. Máme zde přímo volené zákonodárné sbory, které dávají legitimitu vládě, ta se zase zpovídá parlamentu, a když parlament vysloví vládě nedůvěru, vláda odchází. Tedy z hlediska institucí a vztahů mezi nimi tu víceméně demokratické struktury fungují. Pravdou ale je, že demokracie není pouze otázkou institucí, nýbrž i přístupu lidí k nim. Někdy si myslím, že myšlení řady Čechů je stále předlistopadové, jak

se to projevilo například při diskuzi o umístění radarové základny v České republice.

Ted' trochu odbočím: máte pro mladé studenty nějakou radu, jak se probíjet k tomu, co děláte nyní vy?

Nevím, jestli já pro ně mohu být vzorem, ale všechno záleží pouze na nich, na jejich vůli a vytrvalosti. Neměli by se nechat odradit dílčími neúspěchy. Když jsem studoval, běžně se mi stávalo, že jsem zkoušky dělal napodruhé, napotřetí, za trojku a byl jsem rád, dokonce jsem opakoval bakalářské státnice.

PETR JUST

Vystudoval politologii na Fakultě sociálních věd Univerzity Karlovy. Jako student spoluzaložil Česko-slovenskou unii studentů politických věd, jíž se stal později i předsedou. Dnes vyučuje na Institutu politologických studií FSV UK a na Metropolitní univerzitě Praha, které je prorektorem. Zaměřuje se na komparaci politických systémů střední a východní Evropy.

a mezinárodních vztahů, nebo doktor Michael Romancov, který patří mezi nejcitovanější české politické geography

Zmínil jste Metropolitní univerzitu Praha, na které sám také učíte a které jste dokonce prorektorem. V čem je právě tato jiná?

V českém prostředí převládá určitá nedůvěra vůči soukromým školám. Je to možná i kvůli tomu, že některé vysoké školy vznikají na první pohled jako podnikatelské subjekty, jejichž jediným cílem je zisk. Metropolitní univerzita Praha je ale zřízena jako nezisková organizace, což ten podnikatelský rozměr posouvá do pozadí. Účelem obecně-prospěšných společností není vytvářet zisk, ale poskytovat nějakou obecně prospěšnou službu. A tou je zde právě vzdělání. Mezi soukromými školami se snažíme být také jedněmi z těch, kteří se řadí mezi tahouny vědecko-výzkumných aktivit v oboru mezinárodních vztahů.

Protože Chronicle jsou noviny Pražského studentského summitu, nemohu se nezeptat: máte již se Summitem nějakou zkušenost?

Slyšel jsem o něm i díky tomu, že jsem ještě nedávno spolupracoval s Asociací pro mezinárodní otázky na přípravných kurzech, které pořádala pro uchazeče o studium politologie a mezinárodních vztahů. Tuto aktivitu jsem ale zaregistroval při více příležitostech

„Demokracie není pouze otázkou institucí, nýbrž i přístupu lidí k nim.“

a myslím si, že to je iniciativa, která umožní uchazečům o studium mezinárodních vztahů poznat zatím alespoň tu praktickou stránku a vyzkoušet si ji simulovat. Věřím, že tyto projekty pro studenty jsou základem pro budoucí uplatnění jejich účastníků v oblasti mezinárodních vztahů ať už ve vládní, nebo v nevládní sféře.

Lukáš Zicha

Nezkrácenou verzi rozhovoru najdete na našich webových stránkách.

Dnes, když stojím na druhé straně barikády, vidím, že to vnímají jako strašnou tragédii. Vzkázal bych jim tedy, aby tato občasná zaváhání nebrali jako něco dehonestujícího, něco, co jim zkaží jejich profil. Někdo může mít celé studium samé jedničky, vyznamenání, červený diplom, může mít všechno načtené, ale dokud to neumí použít v praxi a nedokáže se přenést přes to, co se naučí, je mu to stejně k ničemu. Jdete-li do televizního studia dělat politologický komentář, také nemůžete mít něco nabířované, protože reagujete na aktuální dění.

Mnoho účastníků PSS by jednou rádo studovalo mezinárodní vztahy. Ty už se však dnes dají studovat kromě veřejných škol i na soukromých školách. Jaké jsou vlastně výhody soukromých škol?

Z čistě materialistického pohledu: soukromé školy díky tomu, že dokážou lépe ohodnotit pedagogii, mají samozřejmě možnost přilákat takové, kteří jsou skutečně kvalitní a kteří v daném oboru něco znamenají. Na Metropolitní univerzitě Praha učí například docent Oldřich Bureš, který je i z mezinárodního pohledu významnou kapacitou v oboru bezpečnostních studií

LDC: this year's essential abbreviation

wikitravel.org

For the first time in its sixteen-year long history, the Prague Student Summit is going to have a central topic which will gleam through the whole of this year's Summit. All the bodies of Model UN have adapted their agenda in order to cover this topic closely.

Without significant changes, any development in the world is unthinkable. Even the PSS has recently undergone some modifications as it does not intend to become a rigid project. Au contraire! Via careful reflection of the past years' experience, we try to dynamically develop in time. One of the changes that will have the greatest impact on the delegates taking

TEAMWORK MORE THAN CRUCIAL

The six Model UN bodies will be required to unify in their search for a sustainable solution to the issue. It is necessary to realize that they cannot achieve much alone. Let 'coordinated common action' be the phrase of the day!

To achieve such goal, apart from discussing your countries'

“Economic and social problems are usually interconnected with lousy governance or polluted environment.”

part in Model UN is the decision to establish one central topic. Naturally, such topic must be sufficiently complex and it should represent a worldwide up-to-date issue.

This central topic shall be taken into account in all the discussions throughout all of the workshops and the final conference. Furthermore, the 3rd workshop will focus exclusively on this topic, both in its morning and afternoon sessions. Now, what will that mean for you, Model UN delegates?

position among the various delegations, it is essential to come up with a single position in the delegation of your own. You as Model UN delegates will be therefore expected to intensify your internal communication. No longer will it be forgivable if two members of the same delegation pursue completely opposite goals in their respective bodies. In the end, the country you represent has some foreign policy priorities all of you should adhere to.

WHAT DO THESE HAVE IN COMMON?

As you now have read it all, I can imagine you are looking forward to getting to know this year's topic. Down to business then, at last!

What do Democratic Republic of Kongo and Pakistan have in common apart from large number of inhabitants? What aspect connects Tanzania and Nepal besides being a territory in which the highest peaks of their continents can be found? And what characteristics is shared by both Solomon Islands and Haiti except for both being island states?

The answer is that all the aforementioned countries fall into the category of Least Developed Countries (LDCs), which is precisely this year's central topic. But what does that even mean? LDC is an officially accepted category administered by the UN. It currently comprises of 49 states which in general score the lowest in Human Development Index – a complex statistics used to rank countries by level of “human development”.

WHAT ARE LDCs?

The UN has formulated three criteria a country must meet to be considered a LDC:

Low income (Gross National Product not exceeding approx. \$900 per capita for three consecutive years).

Human resource weakness (based on nutrition, education, health and literacy).

Economic vulnerability (including instability of agricultural production, handicap of economic smallness etc.).

Apart from these criteria, least developed countries usually also suffer from having an instable or authoritative government, extremist or fundamentalist tendencies, polluted environment,

“Phrase of the day coordinated common action.”

demographic problems etc. Their advancement is above all limited by various trade barriers. If they are not provided with special treatment and duty-free access to international markets, a real progress is unthinkable. Such measures might prove to be more effective than large amounts of international development aid, which LDCs receive most of.

DELEGATES' GOALS

Not too many countries have managed to leave this category so far since it has been established. Specifically, only Botswana (1994) and Cape Verde (2007) have. The delegates will be asked to work hard so that this unflattering statistics is altered. Your job during the discussions will be above all to come up with plans which would solve the specific problems of LDCs. Prepare yourself well – you representing the rich countries – LDCs are counting on your support and aid! And you, delegates of one of LDCs too – your country's problems are deep and you must put all the effort into persuading the international community to help you solve them! We are looking forward to a fruitful discussion and sincerely hope you are going to represent your countries' position well without letting the others down!

Tomáš Jungwirth

Delegáti píší

Návrat do ciziny: cizí ve vlastní zemi?

Už před odletem jsme se doma nemohli shodnout, zda se do Vietnamu vracíme, nebo jestli tam letíme. My děti jsme tvrdily, že letíme, rodiče trvali na tom, že se vracíme. Možná se to zdá jako slovíčkaření, ve skutečnosti to byl ale velmi zásadní problém.

Ze saigonského letiště nás odvezli teta se strýcem. První dojem z Vietnamu jsem tak prožila za skly taxíku. Bylo těsně před půlnocí, město zářilo jak o Vánocích. Všude kolem nás se hemžily motorky, vjížděly nám do cesty, narážely do nás. Řidiči zaníceně mačkali klaksony, křičeli na sebe a navzájem se předjížděli. Začala jsem pomalu chápat, proč v Saigonu trvá jízda z jednoho konce města na druhý třeba i dvě hodiny.

Prohlížela jsem si fasády domů. Saigon je město poměrně mladé, takřkajíc dynamické a rychle se rozvíjející. Jeho podoba se prý co rok mění. Není těžké tomu uvěřit, na každém kilometru se setkáváme s rozkopanými ulicemi,

jeřáby jsou na každé křižovatce, staví se úplně všude. Silnice jsou ucpané, ale to motorkářům nevadí. Krátí si cestu přes chodník, obratně klíčkují mezi stánky s rýžovými plackami, vyhýbají se

podomním prodejcům se slunečními brýlemi nebo zlatými rybičkami v igelitových pytlících. Občas přes silnici přeběhne nějaké dítě. Běhal mi mráz po zádech, vidouc je, jak se bezstarostně proplétaly mezi přejíždějícími motorkami. Absolutní chaos. Cítila jsem se jako na jiné planetě.

NOVÁ RODINA

Když jsme ale přijeli ke strýci, všechno se změnilo. Byla jsem poslána do kuchyně, abych pomohla. Za půl hodiny jsem už nevnímala, že jsem 8 363 km vzdálená od svého přirozeného prostředí, že venku pořád troubí motorky a že vlhkost vzduchu je 87 %. Mluvili jsme vietnamsky, jedli jsme vietnamské jídlo, myla jsem nádobí, třídila prádlo a potom šla spát. V průběhu několika dní jsem dokonale zapadla do toho „cizího“ a přitom tak známého světa. Sestřenice se mi staly sestrami, a když šla teta na nákup, přidělovala mi roli paní domácí.

Záhy jsem se z hosta přerodila do pozice hostitele. Dům mých příbuzných se stal i mým domem a já se nečekaně, jakoby omylem, stovky kilometrů od domova ocitla doma.

Během těch šesti týdnů strávených ve Vietnamu jsem projela ještě další desítky měst, navštívila nespočetné pláže, hor, a dokonce několik ostrovů. Je to nádherná, exotická země. Všechno mi připadalo zvláštní, neskutečné, ohromující. No a co? Ten nejdůležitější zážitek byl v tom, že jsem ve Vietnamu našla svoji rodinu. Druhý domov. Pokud se odtamtud někdo vrací nadšený, protože prožil něco neobyčejného zcela mimo jeho kulturu, já se vrátila nadšená, protože jsem našla ten neobyčejný chybějící článek své kultury.

Letos jsem do Vietnamu možná jen letěla, ani nevím. Ale zato vím to, že od teď se tam budu pokoušet už jenom vracet.

*Thu Thuy Truong
delegátka Japonska*

International organizations lately

Security Council: All eyes on Darfur. Again

Ever since the sweeping wave of violence erupted in 2003, the situation in Darfur, Sudan has been labeled either as guerilla conflict or a civil war, implying a rather pessimistic outlook on the country's future. This article summarizes UN involvement in the region, both past and present.

The struggle features the central Islamist Khartoum government which has been continuously accused of oppressing the predominantly black African and Christian population in the South and their representatives, the Sudan People's Liberation Movement (SPLM). With the Comprehensive Peace Agreement (CPA) concluded, the semi-autonomous region of South Sudan established and the South winning a right to a referendum on secession, things have seemed to be looking up lately.

However, it remains unclear if the government will allow the South to hold its coveted referendum as the rhetoric is still about "maintaining unity" rather than granting independence. Apart from the troubling political situation, there are pressing internal issues as well. According to the UN statistics, roughly 2.2 million persons have been internally displaced and

the country's food situation forces the experts to overuse the term "severe food insecurity".

UN'S FULL PLATE

The UN has taken up the Sudanese issue as soon as in 2003 and it has already busied two Secretaries-General. The organisation is currently operating the world's largest aid effort in Darfur as well as in refugee camps in Chad and Central African Republic. UN has also been helpful in concluding the CPA in 2006. In order to protect civilians and secure safe trespass to humanitarian aid, the Security Council established the UNAMID (United Nations-African Union Mission in Darfur) peacekeeping mission. Following intense negotiations, Sudan accepted the force resulting in its formal commencement in 2007.

With the resumed clashes between the SPLM and the government forces and the attacks on UN/AU pea-

cekeepers, the UNAMID's task has become even more significant and has created a need for direct confrontation with Khartoum. Thus the latest development involves intensive talks between the UN,

African Union and the Khartoum government. Mean-while, the UN-AMID peacekeepers patrol the site of the Kalma Camp in South Darfur where more than 82,000 displaced persons found their safe haven. The

camp has recently witnessed violent confrontations between the supporters of the Darfur peace process and their opponents.

The particular incident, while in no way isolated, is a symptom

of a more general truth: the region will require more assistance and is more than likely to stay on the UN agenda.

Lucie Ottingerová

Přijímací řízení: pohled z druhé strany

» pokračování ze strany 1

čeno nestranné posouzení vámi odevzdaného textu. Je zároveň nezbytné hlídat dodržení termínu odevzdání. Vězte, že letos nám bylo doručeno celkem 136 přihlášek. Samotné hodnocení textu neprovádí nikdo ze sekretariátu Pražského studentského summitu, ale analytici Výzkumného centra (dohromady jich má AMO kolem dvaceti), kteří svým odborným záběrem pokrývají téměř celý svět. Z výše uvedeného by mělo být zřejmé, že pro objektivitu hodnocení je uděláno maximum.

PRO PŘÍŠTĚ...

Jako vždy jsme i letos obdrželi texty velmi vysoké kvality a eseje, které patří na druhý konec spektra.

Prvním bychom rádi poděkovali, druhým přejeme, aby to příště bylo lepší. Následující řádky se budou věnovat těm ostatním. Zdálo se nám, že velká část z nich by se dala zařadit do jedné ze dvou skupin: (1) spíše encyklopedický výčet základních faktů bez výrazného osobního vkladu autorů/ autora nebo (2) přílišné popuštění uzdy fantazii při absenci základních faktů. V prvním případě to znamená ztrátu bodů za originalitu, ve druhém za obsah (tj. faktickou správnost).

Další věcí, která nás zarazila, byl velký podíl textů s tematikou „ekonomická situace vybrané země“. Byla to samozřejmě jedna ze tří nabízených možností, přesto ji považujeme za rozhodně nejsložitější k vypracování. Takové texty měly často tendenci

vyzdvihovat všeobecně známé skutečnosti (je zřejmé, že např. Francie patří mezi nejvyspělejší země světa),

„Neztěžujte si práci víc, než je nutné.“

opakovat fráze o globální hospodářské krizi nebo se naopak ztrácet v příliš odborných problémech. Nejen v akademickém psaní platí zlatá zásada neztěžovat si práci víc, než je nezbytně nutné.

Třetím často se vyskytujícím problémem, který komplikoval hodnocení, byla ne vždy jasná pozice autorů/ autora, tj. měli jsme často

potíže poznat, zda je text psaný z pozice státu (tedy jestli je možné manipulovat s fakty do té míry, do které by to představitel daného státu činil) nebo je psaný o daném státu (a text by tedy měl být nezaujatý a fakticky správný). Rada je jednoduchá, vyberte si jednu ze dvou možností a důsledně se jí držte po celou dobu psaní.

CO BYCHOM NEDOPORUČILI

Nedoporučujeme kopírovat pasáže z jiných textů či je jen „kosmeticky“ upravit a vydávat za vlastní. V obou případech se jedná snad o nejzávažnější prohřešek proti etice psaní. Nechceme tu zbytečně moralizovat; vlastně se to ani netýká vás, ale vašich neúspěšných kolegů a kolegyně. Jde o to, že ti, kteří hodnotí a budou hodnotit vaše příští písemné práce, sami napsali a hodnotili mnoho textů a v naprosté většině případů poznají pasáž, která je psána jiným stylem. V našem případě je důsledkem „jen“ neúspěšná přihláška do Modelu OSN, později to ovšem může mít vážnější následky.

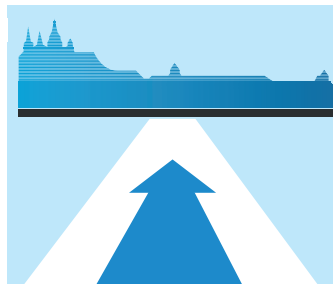
Závěr článku si však zaslouží pozitivnější tón, a tak nám dovoďte, abychom vám pogratalovali. Možná, že vaše cesta na PSS nebyla úplně hladká, ale na to se už nikdo ptát nebude. Hodně štěstí na právě začínajícím ročníku Pražského studentského summitu!

Michal Thim
analytik AMO

LIDSKOPRÁVNÍ BIOGRAF

„Máte chuť rozšířit si své obzory? Chodíte rádi do kina? Zajímají vás osudy konkrétních lidí? Přijďte i vy zhlédnout to nejlepší z lidskoprávních hraných filmů. Každou neděli již od druhého workshopu pouze v Lidskoprávním biografu.“

„První projekce již 5. prosince 2010!“

Kdy přijet na další workshop?

2. workshop – 4. prosince
3. workshop – 18. prosince
4. workshop – 22. ledna
5. workshop – 19. února

- Vyjádřete ho před stovkami delegátů a významnými osobnostmi!
- Neváhejte a okomentujte události z domova i zahraničí!
- Máte zajímavou zkušenost z cest, studia v neobvyklých destinacích či z akcí, které by mohly zajímat i ostatní delegáty?
- Pište na [chronicle@amo.cz!](mailto:chronicle@amo.cz)

Cesta na vrchol

„Byla jsem připravena!“

Říká Madeleine Albrightová o momentu, kdy jí americký prezident Bill Clinton nabídl post americké velvyslankyně při OSN. Ani tento nevídaný úspěch ale nejznámější Čechoameričance nestačil a po třech letech se stala ministryní zahraničí nejmocnější země světa.

nato.int

Začneme tam, kde i ona sama vždy začíná, kdykoli má vyprávět o svém životě, a sice dětstvím prožitým v Československu. Madeleine Albrightová se narodila na Smíchově dva roky před začátkem druhé světové války jako Marie Jana Korbelová, a to do rodiny ne zcela neznámé. Její otec byl nadějný diplomat, matka milovnice kultury a oba manželé se brzy stali váženými členy pražské kavárenské společnosti.

ale do Londýna stěhuje také česká vláda a otec tehdy ještě malé Marie se stane poradcem Jana Masaryka i samotného prezidenta Beneše.

MEZI DVĚMA TOTALITAMI

Po válce se celá rodina vrací do Čech a za svou loajalitu českému státu je odměněna: otec Josef Korbel se stává ředitelem kabinetu Jana Masaryka a už na podzim 1945, ve svých třiceti šesti letech, velvyslancem v Jugoslávii.

„Československo se začíná znovu nořit do totality. S otcovým angažmá nezbyvá než hledat k životu nový svět.“

Před válkou žila rodina v Bělehradě, kde otec působil na československém velvyslanectví. Všechny plány rodiny Korbelů, stejně jako plány mnoha dalších rodin, však překazila druhá světová válka. Korbelovi se přestěhovali do Londýna, kde byli nuceni začít nový život. Kromě nich se

Osud je však neúprosný. Malá Madeleine si ani nestačí protřít oči a poválečné Československo se začíná znovu nořit do totality. S otcovým angažmá a rodinnými styky nezbyvá než hledat k životu nový svět. Korbelovi tak opět odjíždí do Londýna, aby se nalodili na zaoceánský parník a 11. listo-

padu 1948 vkročili na půdu země, která jednou z jejich dcery učiní jednu z nejvýznamnějších žen své politické historie.

STANFORD, NEBO WELLESLEY?

Přichází rok 1955 a s ním velevýznamný krok pro každého chlapce či dívku, a to přechod na univerzitu. Na kterou se však vydat? Madeleine chce být političkou, diplomatkou nebo novinářkou. Přihlášku posílá pro jistotu rovnou na pět prestižních univerzit (mezi nimi Stanford, Wellesley či Colorado) a na všechny je přijata. Nakonec se rozhodne pro Wellesley, jednu z nejlepších dívčích univerzit v USA.

Z dnešního pohledu byla podobná dívčí univerzita v mnoha ohledech zvláštní. Při hodinách bylo například běžné pletení, a hluboké myšlenky politických filosofů si tak musely klestit cestu skrz cvakání pletacích jehlic. Přesto poskytovalo Wellesley podnětné prostředí a Madeleine se kromě jiného začala angažovat v Demokratické straně, ke které ji přesvědčení vždy táhlo.

Ani v tuto chvíli, obklopena americkou dívčí elitou, však nezapomíná na své kořeny a ke svému československému původu se hlásí. Svou diplomovou práci píše o Zdeňku Fierlingerovi, který je

Přátelství s Havlem

Do komunistického Československa se Madeleine Albrightová opět podívala až roku 1986. Kromě vzpomínek na dětství a na někdejší vlast měla na programu především setkání s československými disidenty. Zprvu to nebylo snadné, neboť většina z nich byla ve dne v noci sledována.

Nakonec se jí však podařilo navázat kontakt s Jiřím Dienstbierem, který se po sametové revoluci stal prvním ministrem zahraničí a sjednal Madeleine Albrightové audienci u čerstvě zvoleného československého prezidenta – Václava Havla. Na

první setkání s Havlem vzpomíná bývalá ministryně zahraničí dodnes. Znamenalo totiž začátek jednoho z nejvýznamnějších přátelství jejího života.

Madeleine Albrightová se v této hektické a nepřehledné době snažila pomoci, jak mohla. Se zkušenostmi z Bílého domu navrhla strukturu prezidentské kanceláře, pomohla připravit nový volební zákon a významně se zapojila do příprav první oficiální návštěvy Václava Havla ve Spojených státech. A právě tehdy v americkém Kongresu pronesl Havel svůj památný projev, kterým si získal celý západní svět.

havel_albright_protiproutu.info

v té době ještě obzvláště silně vnímaný jako přísluhovač komunistů a zrádce. Otec ji navíc nutí, aby všechny dopisy domů psala česky, a nezapomněla tak svou mateřštinu.

JOE ALBRIGHT

Kromě studia či práce redaktora v univerzitních novinách se Madeleine zamiluje do Joea Albrighta, jak později zjistí, člena významné a známé americké rodiny. Slovo dá slovo a tři dny po promoci je svatba.

Ani jako oddaná manželka a matka tří dětí však Madeleine neusíná na vavřínech veřejně aktivní, i když zatím pouze na lokální úrovni: začíná shánět finanční prostředky pro malou školu, kam zapsala své dcery. Dokáže vybrat tolik peněz, že ji osloví i spolupracovníci Edmunda Muskieho, demokratického kandidáta na prezidenta USA, aby uspořádala sponzorskou večeři. Také ta pro ni znamená nevídaný úspěch a Madeleine se postupně dostane mezi nejbližší senátorovy spolupracovníky. Po získání doktorátu na Columbia University a obhájení dizertační práce na téma Pražského jara se dokonce stane jeho hlavní legislativní asistentkou, a spolu s ním tak zamíří do Kongresu.

KOUZLO BÍLÉHO DOMU

Marii Korbelové je však souzeno jiné křeslo. Během své práce pro senátorovu kancelář ji oslovuje profesor Zbigniew Brzezinski, uznávaný politolog, kterého poznala na univerzitě, a nabízí jí místo v Bílém domě, konkrétně v National Security Council (NSC), významném státním orgánu, který radí prezidentovi v otázkách národní bezpečnosti a mezinárodní politiky. Přechod z jedné práce do druhé stihne skutečně rychle. Jejím prvním úkolem je vyřídit stížnost na nevhodný postup Bílého domu, kterou sama napsala ještě jako zástupkyně senátora Muskieho. Stížnost je však zamítnuta a postup prezidentské kanceláře potvrzen.

Washingtonská zkušenost dá Madeleine mnoho užitečného, například se poprvé začne věnovat skutečné diplomacii. Podílí se na přípravě odzbrojovacího programu SALT II (Strategic Arms Limitation Talks), na řešení afghánské války či iránského incidentu s únosem amerických občanů.

RWANDSKÁ TRAGÉDIE

V devadesátých letech se Madeleine Albrightové konečně všechna práce zúročí: v roce 1993 ji prezident Bill Clinton jmenuje velvyslankyní při OSN. Působení Albrightové v této instituci však

mírových sil a jinou možnost nepřípouštěly. Ať už byl však její podíl na výsledném postoji USA v Radě bezpečnosti jakýkoli, Albrightová se později za nešťastné otálení omluví a nutno také podotknout, že poté, co jí ministerstvo zahraničí

V Bosně a Kosovu je oslavována, v Srbsku ji rádi nemají.

unmultimedia.org

do dnes vyvolává otázky: na jedné straně se odborníci shodují, že díky nové velvyslankyni vliv USA v Radě bezpečnosti výrazně vzrostl, na druhé straně panují pochyby o jejím postupu v případě rwandské genocidy.

Bývá jí vyčítáno především pozdní uznání násilností ve Rwandě

uvolní ruce a informace se stanou ucelenějšími, se začne na půdě Rady bezpečnosti zasazovat o co nejrychlejší řešení.

JADRná OSOBNOST

Jak už bylo řečeno v úvodu, ani velvyslanecké křeslo v Radě bezpečnosti není pro Madeleine

„Motivem, který provází celé působení Madeleine Albrightové jako ministryně, je demokratizace.“

páchaných i malý tlak na rychlou reakci. Albrightová se brání nedostatkem informací, jejich protichůdností, mnoha záměrně šířenými dezinformacemi a výsledným chaosem, ve kterém bylo téměř nemožné se zorientovat. Pravdou také je, že instrukce z Bílého domu požadovaly co nejrychlejší stažení

Albrightovou oním „vrcholem“. O tři roky později, po prezidentských volbách, ve kterých vítězí Bill Clinton, se stává hlavou americké diplomacie. A čím to, že si Bill Clinton vybere právě ji? Kromě zmíněných odborných kvalit a schopnosti srozumitelně vysvětlit zahraniční politiku veřejnosti si

Clintona získá zejména svou jadrnou osobností.

Ještě před definitivním rozhodnutím jí prezident pokládá důležitou otázkou: „Nebojíte se, že jako žena budete mít složitou pozici při vyjednávání s mužskými diplomaty z muslimských zemí?“ Madeleine se nenechá vyvést z míry a odpoví: „Víte, jak se to říká, pane prezidente, když ho nemáte, nemůžete o něj přijít...“

KORBELOVIC MINISTRYNĚ

Motivem, který provází celé působení Madeleine Albrightové jako ministryně, je demokratizace, která byla v devadesátých letech velmi aktuální. Možná i díky svému původu se zaměřuje zejména na státy střední a východní Evropy, kde podporuje rozvoj demokratické občanské společnosti. Její přímluva také výrazně pomůže České republice při vstupu do Severoatlantické aliance.

Nejsložitější problematikou, se kterou je v úřadě ministryně zahraničí konfrontována, je kosovská válka. Společně s prezidentem Clintonem souhlasí s vojenskou intervencí, což má zejména na Balkáně za následek další rozporuplné hodnocení. Zatímco v Bosně či v Kosovu jsou pro toto rozhodnutí dodnes oslavováni, v Srbsku jsou odsuzováni a postup NATO je zde označován za agresí.

Pravdou však zůstává, že se Madeleine Albrightová, rozená Marie Korbelová, výrazně zapsala do dějin diplomacie. Neklidné dětství, způsobené světovými válkami a následnou komunistickou totalitou, emigrace, bolestný rozvod s manželem - všechny tyto překážky na cestě mohly být pro Madeleine Albrightovou dostatečným a obhajitelným důvodem k tomu se zastavit. Přesto v sobě pokaždé našla novou sílu, každou překážku překonala, až stanula na vytouženém vrcholu: stala se první ministryní zahraničí Spojených států amerických.

Lukáš Zicha

MADELEINE ALBRIGHTOVÁ

Rozená Marie Korbelová byla po roce 1948 nucena společně s rodiči emigrovat do Spojených států amerických. Vystudovala mezinárodní vztahy na Wellesley College a Columbia University, kde později získala doktorát. Pracovala pro demokratického senátora Edmunda Muskieho, stala se velvyslankyní při OSN a v roce 1997 první ministryní zahraničí USA. Jméno „Madeleine“ vzniklo z francouzské verze „Madlenky“, tedy přezdívky, kterou jí dala v dětství babička.

aoledn.com

Model OSN

Rada bezpečnosti – SC

unmultimedia.org

Agenda

- současný Afghánistán
- nevyřešené konflikty
- centrální Asie
- historická krize

Program

- Rada bezpečnosti v souvislostech
- mezinárodní právo
- řečnická cvičení

workshopů budou jak témata aktuální, jako je současná situace v Afghánistánu, tak i ta dlouhodobě významná, jako jsou nevyřešené konflikty v Kypru či Podněstří. To vše bude obohaceno diskuzí se zajímavými hosty. První workshop se zaměří na zasazení Rady do mezinárodních souvislostí, nabídne malý exkurz do mezinárodního práva a procvičí řečnické dovednosti delegátů.

Lucie Ottingerová, SC

Rada bezpečnosti je bezpečyby zcela mimořádným orgánem OSN, a to jak na půdě Summitu, tak i v reálném světě. Tuto mimořádnost určují v první řadě její rozsáhlé pravomoci a významný dopad jejich rozhodnutí na mezinárodní politiku.

VÝJIMEČNÁ RADA

V druhé řadě to je i velmi diskutované složení Rady, které díky svému skromnému počtu patnácti zástupců poskytuje všem delegátům dostatek prostoru. Dynamika mezi stálými a nestálými členy navíc garantuje, že vyjednávání

v jednotlivých otázkách vyžaduje nasazení všemožných diplomatických schopností.

NA CO SE TĚŠIT

Důležitost Rady v reálném světě se promítá i do její agendy na Summitu. Na programu jednotlivých

Valné shromáždění – GA

Valné shromáždění je základním orgánem Organizace spojených národů ustanoveným její Chartou z roku 1945. Zároveň je nejpočetnějším jednacím plénem OSN: zasedá tu všech 192 členských zemí. Dle zásady rovnosti států každá z nich disponuje pouze jedním hlasem se stejnou vahou.

GA NA SUMMITU

V rámci PSS funguje tento orgán na dvou úrovních, a to v plénu, kde se setkávají všichni představitelé států, a ve čtyřech regionálních skupinách (Evropské, Asijské, Africké a Americko-pacifické). Novinkou letošního roku je časové oddělení přednášek a jednání o bodech agendy – delegáti si nejdříve vyslechnou přednášku, o daném bodu agendy budou ale jednat až na následujícím workshopu. Mezi jednotlivými setkáními tedy bude dostatečný prostor pro podrobnější seznámení se s problematikou. Další

inovační bude spojování regionů. Díky tomu vznikne středně velké jednací fórum, kde zazní více názorů na diskutovanou problematiku, a delegátům se tak usnadní hledání spojenců.

PRVNÍ SETKÁNÍ

Dnešní odpolední část začne pro delegáty Valného shromáždění plenárním zasedáním celého orgánu, jehož značná část bude věnována procesu seznamování se: mezi sebou, s prací delegáta a v neposlední řadě i s fungováním samotného GA. Následovat bude přednáška týkající se prvního bodu agendy: proliferační jaderných zbraní.

Regionální zasedání se též ponese v seznamovacím duchu. Každý region je jedinečný, a proto se nechte překvapit, co pro vás jednotlivé týmy vymyslí.

Lucie Doubková, GA

unmultimedia.org

Program

- plenární zasedání GA
- přednáška hosta na téma proliferační jaderných zbraní
- regionální zasedání

Agenda

- proliferační jaderných zbraní
- právo národa na sebeurčení
- oficiální rozvojová pomoc LDCs

Rada pro lidská práva – HRC

Jak už název napovídá, tím hlavním, kolem čeho se vše v HRC točí, jsou lidská práva. A to nejen jejich historie, definice či druhy, ale také jejich dodržování, vynucování a porušování.

CO JE NA PROGRAMU?

V průběhu pěti workshopů na delegáty čeká zajímavý program, hry pro probuzení těch správných diplomatických vlastností, které nepochybně v každém z budoucích vyslanců a velvyslanců dřímají, a samozřejmě jednání a diskuze nad body agendy. Ta letos nabízí dvě důležitá témata. Nejprve se budeme zabývat mezinárodněprávní ochranou dětí, potažmo dětskými právy jako celkem. Rovněž se bude řešit problematika obchodu s dětmi. Druhým tématem jsou pak politická práva LDCs (tedy nejméně rozvinutých zemí světa – Least developed countries) v jihovýchodní Asii.

PRVNÍ WORKSHOP JE TU

Program pro první workshop je vskutku nabitý. Od nezbytného přivítání a veselého vzájemného představení se osazenstvo HRC

přesune ke správně „ukecané“ hře, která pomůže překonat ostych nových delegátů. Ti hned poté nahlednou do složitého světa relativnosti jednotlivých lidských práv a

Agenda

- Práva dětí (Mezinárodně-právní ochrana dítěte; Obchod s dětmi)
- Politická práva v LDCs v JV Asii

Program

- úvod do lidských práv
- jednání a diskuze
- delegátské dovednosti a řečnická cvičení

chybět nebude ani menší úvod do toho, co znamená být delegátem. Předsednictvo navíc prozradí několik tipů, jak se se svou novou rolí co nejlépe a nejrychleji sžít. Vskutku je na co se těšit!

Šárka Ošťádalová, HRC

Hospodářská a sociální rada – ECOSOC

Jednání Hospodářské a sociální rady se vždy vyznačovala přátelským prostředím a příjemnou atmosférou. V tomto ohledu ani letošní ročník nebude výjimkou.

UČ SE HRAVĚ!

Hra přináší radost. Učení při hře jest radostné učení (J. A. Komenský). Proto je pro delegáty na prvním workshopu připravena řada her, při nichž si procvičí nejen své vyjednávací schopnosti a schopnost rozhodovat se pod tlakem, ale navíc se seznámí se svými kolegy a pravděpodobně se dozví i nějakou tu zajímavost o „své zemi“.

Během odpoledního programu se delegáti mohou těšit na první díl seriálu *Dovednosti diplomata* a dozví se, kde a jak vyhledávat informace tolik potřebné pro sepsání stanoviska i k prosazení postojů svého státu v rámci ECOSOC.

ČLOVĚK I PENÍZE

Jak je možné odvodit už z názvu, Hospodářská a sociální rada

se zabývá širokým spektrem problémů. Této skutečnosti odpovídá i

Program

- ECOSOC reálný i modelový
- seznámení s dovednostmi diplomata
- interaktivní hra

naše letošní agenda, která začíná u již zmíněné reprodukční politiky.

Agenda

- reprodukční politika
- zadlužení rozvojových zemí
- kyberkriminalita
- regulace finančních trhů

Dále se bude ECOSOC zabývat tíživým problémem zadlužení rozvojových zemí a stále palčivější otázkou kyberkriminality. Agendu pak zakončuje velice aktuální téma regulace finančních trhů, kterému se budeme věnovat na pátem workshopu.

Tomáš Fiala, ECOSOC

Program pro životní prostředí OSN – UNEP

Program pro životní prostředí OSN sídlící v Nairobi je hlavním hlasem za životní prostředí na půdě OSN. Jeho jednotlivé divize sledují stav životního prostředí ve světě, podporují výzkum a šíření informací či navrhují řešení aktuálních environmentálních problémů. Delegáti, kteří se rozhodnou pro tento „zelený“ orgán, budou simulovat Řídící radu UNEP, která rozhoduje o všech otázkách spadajících do působnosti Programu.

NABITÁ AGENDA

Simulace UNEP spatří světlo světa v rámci Modelu OSN v letošním ročníku poprvé. Co se jednotlivých témat týče, bude se podobat reálnému jednání v Řídící radě: delegáti se budou zabývat rozmanitostí druhů v rámci Mezinárodního roku biodiverzity, který podpořila ze známých osobností například modelka Gisele Bündchen nebo herec a režisér Edvard Norton. Ve spojitosti s Společnými cíli tisíciletí se účastníci zaměří na ovlivňování průmyslu udržitelným rozvojem. Zároveň je čeká téma, které

Agenda

- biodiverzita
- průmysl a udržitelný rozvoj
- eko-efektivita

Program

- prezentace práce delegáta
- seznámení s UNEP
- přednáška Michala Procházky – udržitelný rozvoj
- diskuze

dosud na půdě Modelu OSN nezaznělo: „eko-efektivita“, neboli strategie, jak co nejlépe využívat materiál a zdroje při současném snižování finanční náročnosti a ekologických dopadů na životní prostředí.

NA ÚVOD

Na prvním přípravném setkání se delegáti seznámí nejen se svým předsednictvem a mezi sebou, ale i se svojí prací zástupců členských států na Modelu OSN. Mimo to si

budou moci poslechnout odbornou přednášku Michala Procházky, z České rozvojové agentury, na téma udržitelný rozvoj, po které se

budou delegáti moci poprvé zapojit do diskuze.

Anna Vaněčková, UNEP

Světová obchodní organizace – WTO

Ústřední tematikou Světové obchodní organizace je mezinárodní obchod, který hraje odnepaměti klíčovou roli ve společnosti a o jehož kul-

tivaci po druhé světové válce usilovala Všeobecná dohoda o clech a obchodu (GATT). Ta položila základy liberalizace mezinárodního trhu prostřednictvím odbourávání

obchodních bariér. Počínaje rokem 1995 však byla nahrazena právě organizací WTO, která má výrazně širší působnost než výše zmíněná mnohostranná dohoda.

SILNĚJŠÍ NÁSTUPCE GATT

Světová obchodní organizace v současné době funguje jako fórum k přijímání dohod a závazných pravidel mezinárodního obchodu prostřednictvím konsenzu mezi členskými státy, zajištění jejich dodržování a rovněž jako místo urovnávání obchodních sporů. Ze současných 153 členů bude na konferenci zastoupeno přibližně třicet států doplněných o zástupce Evropské unie a čtyř dalších světových organizací.

HOSTÉ NA WORKSHOPECH

Na přípravných setkáních se delegáti mohou těšit na přednášky významných hostů, mezi nimiž bude již tradičně například oblíbený Jan

Program

- představení předsednictva WTO
- interaktivní aktivita
- přednáška hosta o principech WTO
- představení jednacího řádu

Mühlfeit, Chairman Microsoft Europe Corporation. Dále zde bude prostor k nacvičování jednání o jednotlivých bodech agendy i interaktivní aktivity, jež mají za cíl vylepšení rétorických a vyjednávacích dovedností delegátů.

Tento rok bude do agendy nově zařazen významný bod TRIPS (Trade-related Aspects of Intellectual Property Rights), v rámci kterého se budou delegáti zabývat jednotlivými druhy práv duševního vlastnictví.

Vojtěch Fiala, WTO

Agenda

- subvence v zemědělství
- NAMA – průmyslové výrobky
- TRIPS (Obchodní aspekty práv duševního vlastnictví)
- orgán pro řešení sporů - spor o bavlnu

Model NATO

Welcome to Model NATO!

A year has passed and high-school students from around the whole of the Czech Republic will gather once again at the University of Economics. Together, they will experience the unique adventure of knowledge and interactive activity.

As ambassadors to the North Atlantic Council, the most senior political governing body of NATO, you will have a chance to represent one of the 28 member countries.

“Scary at first, challenging afterwards, enjoyable and rewarding at last.”

You will be given a unique opportunity to experience simulated negotiations of the world’s most

successful military organization. With the goal of maintaining lasting security, you will be required to combine two essential skills of every diplomat: loyalty to your country and home government and ability to reach consensus within the NATO.

ENGLISH ENVIRONMENT

Scary at first, challenging afterwards, enjoyable and rewarding at last. Those are adjectives that could perhaps best describe reactions to negotiating in English. Most importantly, however, it is the content that matters. Everyone makes mistakes!

Even one head of government of one of NATO’s member states declared during her speech that she was at the beginning of her period! It is the content, not the style, which makes a good delegate. The most important thing therefore is not to be afraid to speak up and be heard.

CHALLENGING ISSUES TO BE SOLVED

Be it the New Strategic Concept, International Security Assistance Force (ISAF), relations with Russia or the European Union, the delegates will face a set of threatening challenges waiting to be resolved. Ambassadors will get to choose the agenda for the final conference depending on what they consider to be the priority.

Jakub Živanský
NATO

NATO Summit offers opportunity for change but will its members seize it?

In November, twenty-eight leaders of the NATO alliance will come together in Lisbon, Portugal. A lot has changed since their last summit. Leaders of the Western World will have to cope with pressing challenges of the upcoming era.

Not only have the UK, the Netherlands and the Czech Republic elected new governments, even more importantly, the NATO members hit by the economic crisis are pursuing rigorous austerity programs at home whilst adapting their foreign policy priorities. It is unfortunate that such a key summit should take place in this unfavorable atmosphere.

NEW TOPICS ON THE AGENDA

The summit will be dominated by four topics: the adoption of a new Strategic Concept, Afghanistan, NATO-Russian relations and missile defence. Out of these, the first is the most significant as it voices NATO’s statement for the next de-

cade for the third time since the fall of Communism. The new Concept needs to take into account many recent developments including the ‘post 9/11’ situation, the importance of cyber security, the reality of energy interdependence and the threat of nuclear proliferation.

CONFLICT OF INTERESTS

Much work has already been done by a task-force under the leadership of Madeleine Albright. Yet the alliance will find it difficult to patch differences between the ‘Atlanticist’ foreign policies of states such as UK and USA, the

“Unfavorable atmosphere of a key NATO Summit.”

priorities of ‘Core Europe’ states such as France or Germany and the concerns of post-communist ‘Intermarium’ states such as Esto-

nia and Poland. Indeed, it is expected that differences between these three groups will dominate the discussions regarding the remaining items on the agenda.

ON THE THRESHOLD OF THE DECISION

The significance of these divisions amongst member states has not been rendered unnoticed by Albright who concludes in her report that “NATO states cannot allow twenty-first century dangers

to do what past perils could not: divide their leaders and weaken their collective resolve. Thus, the new Strategic Concept must clarify both what NATO should be doing for each Ally and what each Ally should be doing for NATO.” It can only be hoped that NATO members will listen to these words and seize this opportunity to recreate NATO in a new, 21st Century, mould.

James McMordie
Chronicle Correspondent

Potkáte mě na VŠE. Procházím se zásadně s kvalitním čtivem.

Dbám na správné vystupování. (lekce etikety s Ladislavem Špačkem)

Mám celý svět na talíři. (ochutnávka tradičních pokrmů)

Navazuji zahraniční styky.

Pro opravdovou změnu udělám cokoliv. (dobročinná sbírka HRC)

Jdu do toho se vším všudy. (delegace Francie)

Někdy mě to vyčerpá, delegát Číny při náročném vyjednávání v RB

Ale nikdy v tom nejsem sám.

Top partneři

GENERÁLNÍ PARTNER
MODELU OSN

HLAVNÍ PARTNER
MODELU OSN

MODEL NATO IS CO-SPONSORED BY
THE NORTH ATLANTIC TREATY ORGANIZATION

HLAVNÍ PARTNER
MODELU EU

Zastoupení
Evropské komise
v České republice

UNIVERZITNÍ
PARTNER

PARTNER ZAHÁJENÍ

PARTNER JEDNÁNÍ

PARTNERSKÉ MĚSTO

Dodavatelé služeb

Mediální partneři

RESPEKT

HOSPODÁŘSKÉ NOVINY

PARTNER CHRONICLE

Asociace pro mezinárodní otázky Association for International Affairs

Asociace pro mezinárodní otázky využívá zpravodajství z databázi ČTK, jejichž obsah je chráněn autorským zákonem. Přepis, šíření či další zpřístupňování tohoto obsahu či jeho části veřejnosti, a to jakýmkoliv způsobem, je bez předchozího souhlasu ČTK výslovně zakázáno.

CHRONICLE, noviny Pražského studentského summitu, registrováno MK ČR E 16149, vydává ASOCIACE PRO MEZINÁRODNÍ OTÁZKY – Žitná 27, 110 00 Praha 1; tel.: 224 813 460; www.amo.cz / www.studentsummit.cz, e-mail: info@amo.cz / summit@amo.cz; **šéfredaktor**: Lukáš Zícha, tel.: 605 435 592; **zástupkyně šéfredaktora**: Tereza Jermanová, tel.: 775 281 971; e-mail: chronicle@amo.cz; **česká sekce**: Lukáš Zícha; **anglická sekce**: Tomáš Jungwirth; **korektury**: Lenka Do Thu, Lucie Doubková, Tereza Jermanová, Tomáš Jungwirth, Lucie Ottingerová, Sue Nguyen, Lukáš Zícha; Jana Hlaváčková; **odborná spolupráce**: Lucie Doubková, Jan Teplý, Michaela Petrová; **obrazoví redaktori**: Lenka Do Thu, Tereza Jermanová; **web**: Tomáš Jungwirth; **fotografie**: Marek Čičař, Petr Gottfried, Kateřina Humplíková, Josef Petrák; **grafická úprava**: Michal Long